

Odhalenie Babylonu (Zj 17)

Predchádzajúca 16. kapitola predstavila posledné rany dopadajúce na túto zem. Posledné tri sa týkali obzvlášť Babylonu doby konca. Preto teraz logicky nasleduje odhalenie, predstavenie Babylonu ako globálneho nábožensko-politického systému, ktorý bude na vrchole svojej moci práve v závere dejín a ktorého počiatky vzniku môžeme sledovať už dnes.

„A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí to mali tých sedem čiaš, a prehovoril so mnou a riekol mi: Pod', ukážem ti odsúdenie tej veľkej smilnice, ktorá sedí na mnohých vodách, s ktorou smilnili kráľovia zeme, a spili sa vínom jej smilstva obyvateľia zeme.“ (Zj 17,1-2)

Jeden z anjelov držiacich čašu Božieho hnevu ukazuje Jánovi odsúdenie veľkej smilnice. Avšak o tomto odsúdení hovorili posledné tri rany zo siedmich v 16. kapitole. Ján sa teda nachádza časovo stále v období padania rán.

Jej „**sedenie na mnohých vodách**“ je narážka na staroveký Babylon, ktorý taktiež „sedel“ na veľkej rieke Eufrates. Tá je v prorocťve 17. kapitoly symbolom národov, jazykov.

„A povedal mi: Vody, ktoré si videl, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky.“ (Zj 17,15)

Vidíme, že Babylon tu opísaný je ešte na vrchole svojej moci, teda je to čas pred 6. Ranou, ktorá symbolicky zasiahne riekou Eufrates a vysuší ju, teda zasiahne ľudia a národy a oni prestanú podporovať Babylon. Dôvodom bude fakt, že ich nedokáže ochrániť pred padajúcimi ranami.

„A zanesol ma v duchu na púšť'. A videl som ženu, ktorá sedela na šarlátovej šelme, ktorá bola plná rúhavých mien a mala sedem hláv a desať rohov. A žena bola odiata purpurou a šarlátom a bola pokrytá zlatom a ozdobená drahým kamením a perlami a vo svojej ruke mala zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svojho smilstva“ (Zj 17,3-4)

Spojenie ženy, šelmy a kráľov vyjadruje spojenie cirkvi, štátnej a politickej moci. V závere dejín si tak povediac cirkev znovu osedlá štátnu moc.

Vonkajšími znakmi predstavuje Babylon kráľovnú Jezabel, ktorej sa podarilo zničiť takmer všetkých Božích prorokov a ktorá zhromaždila vo svojich rukách politickú i náboženskú moc.

„**Zlatý pohár**“ je symbolom vydávania svedectva. Podľa Jeremiáša bola doba, kedy ním staroveký Babylon skutočne bol (Jer 51,7). Bolo to za vlády kráľa Nabuchodonozora a proroka Daniela, kedy dal kráľ vyvýšiť Izraelského Boha nad všetkých Bohov svojej ríše (Dn 3,31-33). Avšak smilnica Babylon už nie je zlatým pohárom v rukách Hospodinových, ale sama ho drží vo svojej ruke, čím oslavuje svoje vlastné meno. Pohár je naplnený „**ohavnosťami**“, ktoré predstavujú špiritizmus a okultné praktiky. Boh týmto výrazom pomenoval démonické umenie Kanaánov a ich nadprirodzené spojenie s démonmi (5M 18,9-12).

„a na svojom čele mala napísané meno: Tajomstvo, Veľký Babylon, Mater smilnic a ohavností zeme. A videl som ženu, že bola opitá krvi svätých a krvi svedkov Ježišových. A keď som ju videl, náramne som sa divil.“ (Zj 17,5-6)

Výraz „tajomstvo“ (mysterion) je jeden zo základných výrazov v katolíckej teológii. Počas II. Vatikánskeho koncilu bol vydaný jeden z najdôležitejších dokumentov Lumen Gentium (Svetlo národov), kde v kapitole „tajomstvo cirkvi“ čítame:

„Toto je jediná Kristova Cirkev, ktorú vo Vyznaní viery vyznávame ako jednu, svätú, katolícku a apoštolskú, ktorú náš Spasiteľ ... vztýčil ako „stĺp a oporu pravdy“ (1 Tim 3,15). Táto Cirkev ustanovená a usporiadaná na tomto svete ako spoločnosť jestvuje (subsistit in) v Katolíckej cirkvi, ktorú spravuje Petrov nástupca a biskupi, ktorí sú v spoločenstve s ním, hoci aj mimo jej organizmu jestvujú mnohé prvky posväcovania a pravdy, ktoré – ako dary vlastnej Kristovej Cirkvi – pobádajú do katolíckej jednoty.“

Katolícka cirkev sa týmito slovami sama nominuje za „**mater smilnic**“, ktorou sa stane, keď sa náboženské systémy, hnutia, cirkvi vrátia späť do jej materinskej náruče.

„A anjel mi povedal: Prečo sa divíš? Ja ti poviem tajomstvo ženy aj šelmy, ktorá ju nesie a ktorá má sedem hláv a desať rohov. Šelma, ktorú si videl, bola a nie je a má vyjsť z priepasti a ísť do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď budú vidieť šelmu, že bola a nie je, a keď zase tu bude. Tu je zmysel, ktorý má múdrosť: Sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov. Päť ich padlo, a jeden je, ten druhý ešte neprišiel. A keď príde, musí trochu potvrdiť. A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona sama je ôsmym, a je z tých siedmich a ide do zatratenia.” (Zj 17,7-11)

„**Kráľ**“ v Biblických proroctvách označuje i kráľovstvo, či systém (Dan 2,37-39; 7,17). Nemusí sa tu preto jednať o 8 doslovných kráľov, ale skôr o systémy, vlády, ríše, ktoré bojovali proti Bohu a snažili sa podmaniť, zničiť Boží ľud. Medzi najznámejšie patria tieto tri historické výklady, symbolických je ďaleko viac. Každý z nich sa odvíja od toho, v akej dobe sa nachádza Ján keď panuje 6. kráľ.

- a) Výklad sa časovo opiera o to, že Ján sa nachádza v dobe konca počas padania rán, kedy panuje šelma z mora. Tento výklad stotožňuje biblické šelmy z Daniela a Zjavenia s kráľmi.
 1. Babylon
 2. Médo-perzská ríša
 3. Grécko
 4. Rím
 5. Ateizmus
 6. Šelma z mora – pápežský systém
 7. Šelma zo zeme – USA
 8. Diabol
- b) Podľa tohoto výkladu je 6. kráľom ríša, ktorá panuje v čase, kedy Ján dostáva vo svojej dobe videnie, teda v čase panovania Rímskej ríše. Kráľi sú pri tomto výklade stotožnení s nábožensko-politickou vládou, ktorá používa nátlak.
 1. Egypt
 2. Asýria
 3. Babylon
 4. Persia
 5. Grécko
 6. Rím Jánovej doby
 7. Šelma z mora
 8. Opäť Šelma z mora
- c) Tretí výklad sa opiera o presvedčenie, že kráľi sú skutočnými kráľmi, teda pápežmi. Ich mená sa počítajú od r. 1929, kedy bola uzdravená smrteľná rana šelmy.
 1. Pius XI.
 2. Pius VII.
 3. Ján XXIII
 4. Pavol VI.
 5. Ján Pavol I.
 6. Ján Pavol II.
 7. Benedikt XVI.
 8. František

Háček tretieho výkladu spočíva v tom, že podľa Zjavenia má 7. kráľ krátko potrváť. Lenže Benedikt XVI. ani zďaleka nepanoval až tak krátko (2005-2013) ako to zvyrazňuje proctvo, ak dobu jeho panovania porovnáme s rokmi panovania predchádzajúcich pápežov. Nemusíme ani chodiť ďaleko, veď samotný Ján Pavol I. panoval ani nie rok (1978), či Ján XXIII. (1958-1963). Podľa tohto výkladu má byť posledným pápežom súčasný pápež František. Teda v okamihu zvolenia ďalšieho pápeža padá i tento výklad.

„A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstva, ale moc ako kráľovia dostanú jednej hodiny spolu so šelmou. Tí majú jednu myseľ a svoju moc a svoje právo dajú šelme. Tí budú bojovať s Baránkom, a Baránok zvíťazí nad nimi, pretože je Pánom pánov a Kráľom kráľov, aj tí, ktorí sú s ním, povolani, vyvolení a verní. A povedal mi: Vody, ktoré si videl, kde sedí smilnica, sú ľudia, zástupy, národy a jazyky. A desať rohov, ktoré si videl, i šelma, tí budú nenávidieť smilnicu a spustošia ju a obnažia a budú jesť jej mäsa a ju spália ohňom. Lebo to Boh dal do ich srdca, aby vykonali jeho úmysel a aby prišli na jednu mienku a dali svoje kráľovstvo šelme, dokiaľ by sa nevykonali slová Božie. A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré má kráľovstvo nad kráľmi zeme.” (Zj 17,12-18)

V závere dejín sa proti samotnému Babylonu spoja tí, s ktorým smilnil. Čiže politická moc opäť získa nadváhu nad náboženskou, ale len na krátky čas, v podobe jednej hodiny. Zjavenie nám ukazuje, nakoľko nestabilná je moc v ruke človeka, ktorá sa ako ramená váh prevažuje na jednu či druhú stranu.

O tom, koho predstavuje 10 kráľov sa môžeme teraz len dohadovať tak, ako vo význame mnohých ďalších symbolov Zjavenia 17. kapitole, ktoré nám Pán odkryje, keď príde k ich naplneniu.

Dôležitá duchovná lekcia tejto kapitoly spočíva v tom, že hriech šliapol Babylonu na päty. Nikto sa s ním nemôže opíjať a mysliť si, že to bude bez dôsledkov. Boh, ktorý riadi dejiny dopustí, aby dôsledky spadli na hlavu každého z nás.